Klachtnummer 2024/113

Advies aan:

het bestuur van [bestuur] te [vestigingsplaats] (verder: het bestuur)

inzake

de klacht van [klager] (verder: klager), vader van [leerling], leerling van het [school] te [vestigingsplaats] (verder: de school).

I. Verloop van de klachtenprocedure

De Landelijke klachtencommissie voor het katholiek en protestants christelijk onderwijs (verder: de Commissie) heeft op 8 juni 2024 van klager de klacht en het ingevulde klachtenformulier ontvangen. De klacht is gericht tegen [verweerder], voormalig voorzitter College van Bestuur a.i. (verder: verweerder). De Commissie heeft op 4 juli 2024 een verweer van verweerder ontvangen.

Klager en verweerder zijn in de gelegenheid gesteld hun standpunten nader toe te lichten tijdens een besloten hoorzitting op 16 september 2024. Tijdens deze hoorzitting waren aanwezig:

- [klager], klager;
- [voormalig directeur], voormalig directeur a.i. van de school;
- [gemachtigde verweerder], gemachtigde verweerder.

II. Feiten en omstandigheden

[leerling] is sinds 8 januari 2024 leerling op de school.
De ouders van [leerling] wonen niet in gezinsverband samen; zij hebben beiden het gezag over [leerling].

Op 23 januari 2024 vertelt [leerling] na een incident op school aan een leerkracht dat klager soms heel boos op hem wordt en hem dan uitscheldt of slaat. De leerkracht bespreekt dit later op de dag met klager.

Op 6 maart vindt op school een startgesprek plaats; daarbij is de moeder van [leerling] aanwezig.

Op 14 maart 2024 vindt op school een vervolg op het startgesprek plaats. Beide ouders zijn daarbij aanwezig. In dat gesprek wordt aan de ouders uitgelegd dat [leerling] op 6 maart opnieuw heeft verteld dat klager scheldt en schreeuwt als hij boos op [leerling] is en dat klager hem soms ook slaat. In het gesprek wordt met de ouders een aantal afspraken gemaakt, onder andere dat [leerling] de komende drie weken bij zijn moeder verblijft.

Op 15 maart 2024 wordt er telefonisch contact opgenomen met klager en worden de stappen van de Meldcode Huiselijk Geweld en Kindermishandeling (verder: de meldcode) aan hem uitgelegd.

Op 19 maart 2024 wordt de moeder van [leerling] telefonisch ingelicht met betrekking tot de stappen van de meldcode.

De school doet op 21 maart 2024 een melding bij Veilig Thuis, omdat zij zich zorgen maakt om [leerling].

Op 25 maart 2024 dient klager een klacht in bij verweerder tegen de directeur a.i. en de IB-er van de school.

Op 4 april 2024 vindt een gesprek plaats tussen verweerder en klager in aanwezigheid van de directeur a.i.

Op 5 juni 2024 laat verweerder klager per e-mail weten dat hij zijn klacht ongegrond acht.

Klager wendt zich op 8 juni 2024 tot de Commissie.

III. Standpunt van klager

De klacht van klager zoals hij die in de stukken naar voren heeft gebracht en ter zitting heeft toegelicht, komt zakelijk weergegeven en voor zover relevant, neer op het volgende.

[leerling] is een jongen die moeilijk gemotiveerd kan worden om naar school te gaan. Klager vermoedt dat dat het gevolg is van een mogelijke stoornis op het autisme spectrum; ondanks verschillende pogingen van klager om hierover uitsluitsel te verkrijgen is een diagnose is tot op heden niet gesteld.

De school heeft op basis van door [leerling] afgegeven signalen een melding gedaan bij Veilig Thuis. Zij is daarbij uitsluitend afgegaan op deze signalen, die niet in verhouding staan tot de begrippen huiselijk geweld en kindermishandeling. De school kent de feiten en omstandigheden rondom de thuissituatie van [leerling] niet; zij kan de thuissituatie daarom niet beoordelen.
Klager verwijt verweerder dat hij zonder kennis van de feiten en omstandigheden, heeft nagelaten aan waarheidsvinding te doen. Klager voelt zich bedoeld of onbedoeld bestempeld als kindermishandelaar terwijl er pertinent geen sprake is van een situatie waarbij de veiligheid van zijn zoon ernstig is bedreigd.

Op 14 maart 2024 heeft een voortgangsgesprek plaatsgevonden; in dat gesprek is onder meer afgesproken dat [leerling] per direct drie weken bij zijn moeder verblijft. Deze oplossing is toen niet als een veiligheidsmaatregel gebracht maar als een gunst naar klager toe. Als in het gesprek expliciet benoemd zou zijn dat het om een veiligheidsmaatregel gaat, dan had hij zelf kunnen bedenken wat het belang daarvan is en wat de mogelijke gevolgen zouden zijn als de afspraken niet nagekomen worden. Gelet op de context van het gesprek, namelijk een vervolggesprek op het startgesprek, had hij ook niet bedacht hoeven te zijn op een mogelijke melding bij Veilig Thuis. Dat in het gesprek niet expliciet is benoemd dat het gaat om veiligheidsmaatregelen, is door verweerder overigens in de klachtprocedure ook erkend.
Daarnaast is in het gesprek van 14 maart niet gerept over een mogelijke melding bij Veilig Thuis.

Op 15 maart 2024 ontvangt klager een mail van de IB-er waarin zij hem uitlegt dat de meest recente signalen bewust niet zijn besproken in het overleg van 14 maart.

Verweerder heeft de klacht van klager ongegrond verklaard. Verweerder is in zijn beslissing echter niet transparant over zijn onderzoek naar de toepassing van het afwegingskader. Klager had

verwacht dat door verweerder constructief met hem zou worden meegedacht naar oplossingen. Dat is niet gebeurd. Klager vindt dat verweerder zich erin de behandeling van zijn klacht makkelijk vanaf heeft gemaakt. Hij voelt zich niet goed gehoord. Hem is in het geheel niet duidelijk hoe zijn visie/mening in de afweging over het al dan niet doen van een melding is meegenomen.

Klager benadrukt ter zitting dat hij zich realiseert dat signalen voldoende zijn voor een melding. Hij wijst erop dat er een afwegingskader is waar met betrokkenen om de tafel wordt gezeten om te kijken of een melding echt wel nodig is. Klager verwijst naar rapportages van IGJ waarin is beschreven dat regelmatig achteraf blijkt dat ten onrechte een melding is gedaan; ook komt uit de rapportages naar voren dat een melding een behoorlijke inbreuk op het familie- en het gezinsleven heeft. Hij wil dat school zich dat goed realiseert voordat tot een melding wordt overgegaan.

Tot slot licht klager desgevraagd ter zitting toe dat [leerling] meestal bij hem verblijft en dat hij [leerling] bijna niet naar school krijgt. [leerling] wil niet meer naar school.

IV. Standpunt van verweerder

Het verweer van verweerder zoals hij dat in de stukken naar voren heeft gebracht en ter zitting heeft toegelicht, komt zakelijk weergegeven en voor zover relevant, neer op het volgende.

Verweerder stelt zich op het standpunt dat de school ernstige zorgen had over de veiligheid van [leerling]. Op 23 januari 2024 vertelt [leerling] voor het eerst dat klager als hij boos op hem wordt, hij scheldt en hem slaat. De school is hierover met klager in gesprek gegaan, in dat gesprek heeft klager zijn visie toegelicht.

Bij het startgesprek op 6 maart 2024 geeft [leerling] weer ernstige signalen af. Dat is voor de school aanleiding om met de ouders in gesprek te gaan; er wordt een afspraak ingepland voor 14 maart 2024. Op 11 maart 2024 vertelt [leerling] opnieuw dat hij het thuis niet fijn vindt omdat klager schreeuwt en scheldt als bij boos is en hem soms ook slaat. De school geeft in het gesprek van 14 maart aan dat het voor [leerling] belangrijk is dat er minder spanning en meer rust komt in de thuissituatie op de korte termijn. Voorgesteld wordt onder andere om [leerling] de komende drie weken bij moeder te laten verblijven; met de ouders worden hierover nadere afspraken gemaakt. Omdat de emoties in het gesprek hoog oplopen, wordt besloten om in dat gesprek niet ook de signalen die [leerling] op 11 maart heeft afgegeven, te bespreken.

De voormalig directeur a.i. erkent ter zitting dat in het gesprek van 14 maart 2024 het woord veiligheidsmaatregelen niet is genoemd. Hij geeft aan dat omdat de gemoederen al verhit waren, hij het gesprek niet onnodig verder wilde belasten. Dat in het gesprek niet expliciet is benoemd dat het om veiligheidsmaatregelen gaat, laat onverlet dat voor iedereen wel helder was wat de gemaakte afspraken waren.

Op 15 maart 2024 is een telefoongesprek geweest tussen de IB-er en klager waarin de stappen van de meldcode uitgebreid met klager besproken zijn. Op 19 maart worden de stappen telefonisch aan de moeder van [leerling] uitgelegd. Op 20 maart 2024 blijkt de school dat de ouders de gemaakte afspraken van 14 maart niet nakomen; dat is voor school de reden om melding te doen bij Veilig Thuis. Alle stappen van de meldcode zijn door de school genomen; er is geen stap overgeslagen.

Verweerder heeft bij de behandeling van de klacht van klager aangegeven dat hij zich terughoudend opstelt bij het toetsen van de meldingsbeslissing; hij is echter wel nagegaan of de melding deugdelijk

is gemotiveerd en of de procedure correct is gevolgd. Verweerder heeft in het kader van de klachtbehandeling ook een gesprek gehad met klager. In de beleving van verweerder heeft hij de klacht goed opgepakt en heeft hij zich laten informeren door beide kanten. Hij betwist dan ook dat hij zich er makkelijk vanaf heeft gemaakt.

Verweerder benadrukt dat de school de meldcode bij signalen moet toepassen en dat zij dat ook heeft gedaan. Op 14 en 15 maart 2024 was school nog bij stap 3 van de meldcode; toen de school op 20 maart 2024 bleek dat de afspraken niet gerealiseerd konden worden, is school overgegaan op stap 4 waarbij zij alle stappen van het afwegingskader heeft doorlopen.

V. Overwegingen van de Commissie

Ter zitting is komen vast te staan dat de klacht van klager bestaat uit de volgende onderdelen:

1. er is een ten onrechte een melding gedaan bij Veilig Thuis, de melding is te overhaast gebeurd en niet goed doordacht; en
2. verweerder heeft zijn klacht niet goed behandeld; klager voelt zich niet goed gehoord, verweerder heeft niet (goed) uitgelegd waarom zijn argumenten niet opgingen.

De melding
De Commissie stelt voorop dat wanneer er zorgen zijn over de veiligheid van een leerling, de school bevoegd, en in voorkomende gevallen verplicht, is om een melding te doen bij het meldpunt Veilig Thuis. De Commissie benadrukt dat de school daarbij niet aan waarheidsvinding hoeft te doen. Wel moet de school de stappen uit de meldcode doorlopen om een afweging te kunnen maken over een eventuele melding. Omdat het doen van een melding binnen de vrije beleidsruimte van de school valt, stelt de Commissie zich terughoudend op bij de toetsing van een dergelijke melding. De Commissie beoordeelt uitsluitend of de melding deugdelijk is onderbouwd en of de gevolgde procedure zorgvuldig is geweest.

Ter zitting is duidelijk geworden dat de signalen die [leerling] gaf door school dusdanig ernstig werden bevonden dat zij zich zorgen maakte om zijn veiligheid. Naar het oordeel van de Commissie waren die signalen en de informatie die zij daarna van klager heeft gekregen in redelijkheid voldoende om een melding te doen. De school heeft daarbij, zo is de Commissie gebleken, alle stappen uit de meldcode voldoende zorgvuldig doorlopen. De Commissie is van oordeel dat de school niet onzorgvuldig heeft gehandeld door de melding te doen.

Aan het voorgaande doet niet af dat klager zich mogelijk ‘overvallen’ heeft gevoeld door de melding omdat het gesprek op 14 maart 2024 aan hem is gepresenteerd als een vervolggesprek op het startgesprek en in dat gesprek niet is benoemd dat de gemaakte afspraken veiligheidsmaatregelen waren. Een verwijt kan de school hiervan niet gemaakt worden omdat zij voldoende duidelijk heeft gemaakt dat van een ernstige situatie sprake was.

De behandeling van de klacht door verweerder
Het is duidelijk dat klager bij het voorleggen van zijn klacht aan verweerder bepaalde verwachtingen had en teleurgesteld is in de afhandeling van zijn klacht. Het is de Commissie echter niet gebleken dat verweerder in de klachtprocedure jegens hem onzorgvuldig heeft gehandeld. Klager is door verweerder in de gelegenheid gesteld zijn klacht toe te lichten en zijn visie over de gebeurtenissen te geven. Het is vervolgens aan verweerder om de door klager naar voren gebrachte argumenten te wegen en een oordeel te vellen. Dat is gebeurd. In de beslissing is voldoende concreet gemotiveerd

uiteen gezet waarom de klacht ongegrond was. Verweerder hoefde daarbij niet uitputtend op alle naar voren gebrachte argumenten in te gaan.

Gelet op al het voorgaande oordeelt de Commissie klagers klacht op beide onderdelen ongegrond.

De commissie constateert dat [leerling] nu niet of nauwelijks naar school gaat. Zij vindt dat zorgelijk. Doordat het partijen niet gelukt is om gezamenlijk een oplossing te vinden, is er een patstelling ontstaan. Het is in het belang van [leerling] dat die wordt doorbroken. De Commissie geeft partijen dan ook in overweging om de kortst mogelijke termijn opnieuw met elkaar in gesprek te gaan om in gezamenlijk overleg tot herstel van de verhoudingen te komen zodat gezamenlijk vooruit kan worden gekeken op welke wijze [leerling] de ondersteuning kan worden geboden waaraan hij behoefte heeft.

VI. Het oordeel van de Commissie

De Commissie is van oordeel dat de klacht van klager ongegrond is.

VII. Aanbeveling aan het bestuur

De Commissie adviseert het bestuur om de school op te dragen op de kortst mogelijke termijn met de ouders van [leerling] in gesprek te gaan om in gezamenlijk overleg tot herstel van de verhoudingen te komen en gezamenlijk vooruit te kijken op welke wijze [leerling] de ondersteuning kan worden geboden waaraan hij behoefte heeft.

Aldus gegeven op 16 september 2024 door mr. M. van der Veen, voorzitter, M.J.M. Maas en C.M. Clarijs, leden, in tegenwoordigheid van mr. F.L.N. Tahalele als secretaris.